

[Bernhard Baunsgaard]

En forudsætning – det kommer Erik Pedersen ind på i den kronik i Jyllands-Posten – er naturligvis, at vi behandler det på en lidt anden måde, end Finland gør, og en forudsætning er det, at der bliver så få tilfælde som muligt, hvor det er nødvendigt at skelne. Derfor må vi have det meget lange proportionalstræk, men det meget lange proportionalstræk kan vi ikke få, uden at vi omlægger samtlige fradrag. Vi kan ikke nøjes med rentefradragene, der jo kun er to tredjedele af de samlede fradrag.

Må jeg ikke benytte lejligheden til at rette en anden fejltagelse, som efterhånden er blevet meget hyppig? Den går ud på, at når man har en renteudgift på 100 kr., skal man også tjene flere penge for at klare det, man skal klare selv, og derfor er det rimeligt, at man får en større skatterabat.

Det er jo ikke korrekt. Har man en renteudgift på 100 kr. og et marginaltræk på 48, vil man sandsynligvis have en timeløn på ca. 50 kr. Men for at skaffe de 52 kr. af renteudgiften på 100 kr., som man selv skal skaffe, skal man arbejde i to timer. Har man derimod en renteudgift på 100 kr. og et marginaltræk på ca. 70–72, så er éns timeløn 150 kr. eller derover, og så skal man bruge ca. en halv time til at tjene til sin egen del af renterne.

Hvis vi indførte, at der var samme rabat til alle, ville vi ikke engang stille de to skatteydere lige. Så ville det fortsat være sådan, at han med den lille indkomst skulle arbejde to timer og han med den store indkomst nu i stedet for godt en halv time skulle arbejde ca. fem kvarter for at tjene til sin egen del.

Det er dog, synes jeg, et spørgsmål, som enhver burde stille sig selv: er det rimeligt, at vi i den grad lægger skattetrykket ned på de små indkomster?

Jeg håber, alt dette bliver klart oplyst i udvalget.

Må jeg endelig sige noget om beslutningsforslag B 19 om ophævelse af fradragsretten for ejendomsskatter. Sådan som det er udformet, kan jeg ikke slutte mig til det: »Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag, som ophæver retten til at fradrage ejendomsskatter i den skattepligtige indkomst.« Det kan jeg ikke være med til. Det omfatter jo også det, som venstre kalder produktionsjord, altså landbrugsjord, gartneri-

jord og jord, som erhvervsjendomme ligger på. Det kan ikke være meningen.

En anden fejltagelse, som bliver gjort af SF, er, at man tror, lejere kommer til at betale fuldt ud for grundskatterne. Det gør de jo ikke. De, der først og fremmest er interesserede i, at vi har grundskatter, er lejerne. Den del, de selv skal betale, er så lille, fordi de skal betale den sammen med de andre lejere. Når vi har grundskatter, sker der samtidig en nedsættelse i den personlige indkomstskat, og resultatet bliver for praktisk talt alle lejere en nedgang i det samlede skattetilsvær. Sådan er forholdene.

Hvis SF derimod mener, man skal begynde at diskutere, om man ikke burde ophæve fradragsretten for den del af jorden, man bruger til at bo på, er det noget helt andet – altså hvis man ikke inddrager erhvervsgrundskatterne.

Bollmann (CD):

I forbindelse med det første forslag skal jeg beklage, at jeg ikke havde lejlighed til i formiddags at overvære debatten om rentefradrag. Jeg forstår, der har været tanker fremme fra en side, hvor man ikke havde ventet det. Jeg skal prøve at styre min nysgerrighed, indtil jeg får læst det i fortrykket.

Selv om det fremsatte forslag er væsentligt forskelligt fra det, som forslagsstillerne næsten var enige med socialdemokratiet og radikale om sidste vinter, så indeholder det en af de samme store svagheder, nemlig forudsætningen om, at man skal kunne sondre mellem privat og erhvervs-mæssig gæld. Konklusionen i bemærkningerne er forkert, så vidt jeg kan huske, og jeg har også forstået, at andre kan huske det samme. Her i salen var konklusionen, at det var den erhvervsdrivende selv, der skulle løfte bevisbyrden for, hvad der var private og hvad der var erhvervs-mæssige renter. Det har ikke ret meget med en løsning af problemet at gøre. Hvis man skal blive i hr. Rahbæk Møllers sprogbrug, er det, man forlanger, at man vil lade badekarret fordele vandet og sende det tilbage gennem henholdsvis den kolde og den varme hane.

Formanden:

Det var vist hr. Kalnæs, der sagde det.